

Skarga wniesiona w dniu 11 czerwca 2013 r. — Pappalardo i in. przeciwko Komisji**(Sprawa T-316/13)**

(2013/C 226/33)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Salvatore Aniello Pappalardo (Cetara, Włochy), Pescatori La Tonnara Soc. coop. (Cetara); Fedemar Srl (Cetara); Testa Giuseppe E C. Snc (Catania, Włochy); Pescatori San Pietro Apostolo Srl (Cetara); Camplone Arnaldo & C. Snc di Camplone Arnaldo EC (Pescara, Włochy) i Valentino Pesca Sas di Camplone Arnaldo & C. (Pescara) (przedstawiciele: adwokaci V. Cannizzaro i L. Caroli)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie odpowiedzialności pozaumownej Komisji Europejskiej za szkodę spowodowaną wydaniem rozporządzenia Komisji (WE) nr 530/2008 z dnia 12 czerwca 2008 r. ustanawiającego środki nadzwyczajne w odniesieniu do statków rybackich do połowów okrężnicą prowadzących połowy tuńczyka błękitnopłetwego w Oceanie Atlantyckim, na wschód od 45° długości geograficznej zachodniej, oraz w Morzu Śródziemnym, którego nieważność Trybunał Sprawiedliwości stwierdził w wyroku z dnia 17 marca 2011 r. w sprawie C-221/09 oraz
- w konsekwencji zasądzenie od Komisji Europejskiej odszkodowania z tytułu wyrządzonych szkód;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące w niniejszej sprawie wyjaśniają, że przedmiotowa odpowiedzialność pozaumowna wynika z okoliczności, iż w rozporządzeniu nr 530/2008 Komisja zdecydowała niezgodnie z prawem o obowiązkowym wstrzymaniu połowów tuńczyka błękitnopłetwego od dnia 16 czerwca 2008 r. przez statki rybackie pływające pod banderą Grecji, Francji, Włoch, Cypru i Malty, podczas gdy analogiczne wstrzymanie zostało wprowadzone w odniesieniu do statków rybackich pływających pod banderą hiszpańską dopiero od dnia 23 czerwca 2008 r.

Zdaniem skarżących w niniejszej sprawie zostały spełnione wszystkie przesłanki powstania odpowiedzialności instytucji europejskich z uwagi na działalność prawodawczą, mianowicie: poważne naruszenie normy chroniącej jednostki, rzeczywisty

charakter szkody i istnienie związku przyczynowego pomiędzy tym zachowaniem a podniesioną szkodą.

W tym względzie skarżący podkreślają, że rozporządzenie nr 530/2008 zostało uznane za nieważne w całości przez Trybunał Sprawiedliwości z uwagi na naruszenie zasady niedyskryminacji i że zgodnie utrwalonym orzecznictwem naruszenie tej zasady należy do sytuacji naruszenia reguły prawnej wyższego rzędu chroniącej jednostki.

Skarga wniesiona w dniu 13 czerwca 2013 r. — Vita Phone przeciwko OHIM (LIFEDATA)**(Sprawa T-318/13)**

(2013/C 226/34)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Vita Phone GmbH (Mannheim, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci P. Ruess i A. Doepner-Thiele)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 26 marca 2013 r. w sprawie R 1072/2012-1;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „LIFEDATA” dla towarów i usług z klas 10 i 44 — zgłoszenie nr 10 525 053

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty:

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009